

Tēzes virsraksts: Par kritērijiem laulāto kopīgas mantas statusa noteikšanai

Tēze Nr.1: Nosakot mantai laulāto kopīgas mantas statusu, atbilstoši Civillikuma 89.panta otrajai daļai svarīgi ir noskaidrot, vai strīdā esošais īpašums ir iegūts laulības laikā, t.i. laikā, kad puses ir bijušas patiesās laulāto attiecībās un viņiem ir bijusi kopīga saimniecība, un vai manta iegūta par abu laulāto līdzekļiem vai vismaz ar otra laulātā darbības palīdzību.

Tēze Nr.2: Ja strīdus īpašums iegādāts un reģistrēts uz viena laulātā vārda laikā, kad pušu laulība faktiski jau bija izirusi un laulātajiem nebija kopīgas saimniecības, laulātais, uz kura vārda īpašums nav reģistrēts, nevar pretendēt uz šo īpašumu, - viņam, pierādot savu līdzekļu ieguldījumu īpašuma iegādē, ir tiesības atprasīt ieguldīto līdzekļu atmaksāšanu.

Tēze Nr.3: Ja īpašums iegādāts laikā, kad pušu laulība nebija izirusi un pusēm bija saimniecība (pusēm bijušas patiesas laulāto attiecības), laulātajam, uz kura vārda īpašums nav reģistrēts, pretendējot uz īpašumu/tā daļu, jāpierāda vai nu savu līdzekļu ieguldījums īpašuma iegādē (kredīta maksājumu veikšanā u.c.), vai veikto darbību raksturs un apjoms, ar kuru palīdzību būtu sekmēta strīdus nekustamā īpašuma iegāde. Šaubu gadījumā jāpieņem, ka šī manta pieder abiem līdzīgās daļās (Civillikuma 89.panta otrā daļa).

Latvijas Republikas Augstākās tiesas

Senāta Civillietu departamenta

2011. gada 26.janvāra

SPRIEDUMS

Lietā Nr. SKC – 47/2011

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētājs senators referents V. Jonikāns

senatore A. Briede

senatore E. Vernuša,

piedaloties prasītājas B.T. pārstāvei zvērinātai advokātei J. Barerei un atbildētājam A.T.,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu sakarā ar prasītājas B.T. kasācijas sūdzību par Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2009.gada 29.aprīļa spriedumu B.T. prasībā pret A.T. ar trešo personu VAS „Latvijas Hipotēku un zemes banka” par laulības šķiršanu, mantas atzīšanu par laulātā atsevišķu mantu un A.T. pretprasībā par mantas atzīšanu par laulāto kopīgu mantu, īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu un daļēju ierakstu dzēšanu Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistrā.

Aprakstošā daļa

[1] B.T. 2006.gada 19.oktobrī cēlusi tiesā prasību pret A.T. par 1985.gada 2.februārī Rīgas pilsētas Proletāriešu rajona Civilstāvokļa aktu reģistrācijas nodaļā noslēgtās laulības šķiršanu, vēlāk to papildinot ar prasījumu par dzīvokļa Rīgā, [...] ielā 10/8-36, kadastra Nr.01004071400, atzīšanu par viņas atsevišķu mantu, pamatojoties uz Civillikuma 91.pantu.

Prasībā norādīts, ka laulāto attiecības starp pusēm nepastāv kopš 2001.gada decembra, bet kopējā saimniecība - vairāk kā 3 gadus, t.i. kopš 2003.gada rudens, kad puses kopā ar bērniem sākušas dzīvot pie atbildētāja māsiņas R.T.

Dzīvoklis Rīgā, [...] ielā 10/8-36 iegādāts par prasītājas atsevišķiem līdzekļiem 2003.gada 7.oktobrī, laikā, kad pušu starpā vairs nepastāvēja laulāto attiecības un netika vesta kopīga saimniecība.

Kredīts dzīvokļa iegādei atbilstoši noslēgtajam līgumam ņemts solidāri, jo citādāk kā laulātam pārim banka to nepiešķirtu, taču naudu kredīta dzēšanai un pirmajai iemaksai dzīvokļa iegādei no atbildētāja nav ņēmusi.

Pirmā iemaksa par dzīvokli veikta par naudas līdzekļiem, ko prasītāja aizņēmusies no atbildētāja māsiņas R.T. 2003.gada 30.augustā, parakstot parādzīmi, kredītu atmaksā pati no saviem līdzekļiem.

[2] A.T. 2007.gada 13.februārī iesniedzis tiesā pretprasību par laulāto kopīgas mantas sadali, lūdzot atzīt par laulāto kopīgu mantu dzīvokli Rīgā, [...] ielā 10/8-36, ar kadastra Nr.01004071400, atzīt viņam īpašuma tiesības uz ½ domājamo daļu no minētā dzīvokļa, daļēji anulēt ierakstu kadastru reģistrā Nr.01004071400, saglabājot B.T. tiesības uz ½ domājamo daļu no dzīvokļa.

Pretprasībā A.T. norādījis, ka neiebilst laulības šķiršanai, bet pastāv strīds par nekustamā īpašuma - dzīvokļa Rīgā, [...] ielā 10/8-36 sadali.

[2.1] Minētais nekustamais īpašums nopirkts 2003.gada 7.oktobrī, t.i., laulības laikā, par laulāto kopīgo naudu, pirmo iemaksu veicot skaidrā naudā, bet par pārējo solidāri ņemts kredīts.

Prasītāja savas mazās algas dēļ kredītu nebūtu dabūjusi, tāpēc tas ticis piešķirts tikai tad, kad viņš iesniedzis izziņu par darba algu, pēc kā noformēts aizdevuma līgums uz abiem un piešķirts kredīts ar solidāru atbildību.

2004.gadā atbildētājs ņēmis bankā kredītu dzīvokļa remontam, sedzis izdevumus pārtikai. Tāpat arī devis naudu sievas mantotā īpašuma Siguldā apsaimniekošanai. 2006.gadā ņēmis vēl papildu kredītu, lai varētu pabeigt remontu dzīvoklī un ģimene varētu dzīvot kopā.

[2.2] Tā kā nekādi līgumi nedz par mantas šķirtību, nedz kopību nav tikuši slēgti un zemesgrāmatā nav atzīmes par to, ka dzīvoklis ir sievas atsevišķs īpašums, uzskata, ka dzīvoklis ir jāpārdod, naudu sadalot uz pusēm, vai arī ir gatavs izmaksāt pusi no dzīvokļa vērtības prasītājai.

[3] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2007.gada 24.oktobra spriedumu B.T. prasība apmierināta, A.T. pretprasība noraidīta.

Tiesa nospriedusi šķirt B.T. un A.T. 1985.gada 2.februārī noslēgto laulību un atzinusi nekustamo īpašumu – dzīvokli Rīgā, [...] ielā 10/8-36, kas laulības laikā reģistrēts uz B.T. vārda, par B.T. atsevišķo mantu.

[4] Izskatot lietu sakarā ar A.T. apelācijas sūdzību, kurā lūgts noraidīt prasību par strīdus dzīvokļa atzīšanu par laulātā atsevišķu mantu, noteikt, ka laulība izirusi 2005.gada vasarā, un apmierināt pretprasību, Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta ar 2009.gada 29.aprīļa spriedumu noraidījusi B.T. prasību pret A.T. daļā par dzīvokļa Rīgā, [...] ielā 10/8-36, atzīšanu par B.T. atsevišķu mantu un apmierinājusi A.T. pretprasību, atzīstot, ka dzīvoklis Rīgā, [...] ielā 10/8-36, ar kadastra Nr.0100 407 1400, ir A.T. un B.T. laulības laikā iegūta kopīga manta līdzīgās daļās. Tiesa atzinusi A.T. īpašuma tiesības uz ½ domājamo daļu no minētā dzīvokļa, nospriedusi dzēst līdzšinējo ierakstu Valsts zemes dienesta Nekustamā īpašuma valsts kadastrā par dzīvokļa Rīgā, [...] ielā 10/8-36, kadastra Nr.0100 407 1400, īpašnieku B.T. un reģistrēt kadastrā dzīvokļa Rīgā, [...] ielā 10/8-36, kopīpašniekus A.T. un B.T., norādot ar šo spriedumu katram no viņiem noteikto domājamo daļu apmēru.

Tiesa no B.T. par labu A.T. piedzinusi tiesas izdevumus Ls 479,72, bet par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 2, 89.

Tiesa spriedumu pamatojusi ar šādiem argumentiem:

[4.1] B.T. un A.T. 2003.gada 26.septembrī noslēguši aizdevuma līgumu Nr.88097/01 ar VAS „Latvijas Hipotēku un zemes banka”, pamatojoties uz kuru minētā kredītiestāde ir aizdevusi aizņēmējiem B.T. un A.T. 35 500 ASV dolārus. Par nodrošinājumu aizdevuma saņemšanai kalpojās strīdus nekustamais īpašums.

Kā speciāls nosacījums aizdevuma līgumā Nr.88097/01 aizņēmējiem noteikts izmantot aizdevumu dzīvokļa iegādei un remontam.

Tādējādi tieši šā aizdevuma rezultātā prasītāja ir varējusi 2003.gada 7.oktobrī noslēgt līgumu par dzīvokļa Nr.36, Rīgā, [...] ielā 10/8 pirkumu.

[4.2] Prasītāja neapstrīd to, ka bez atbildētāja piekrišanas uzņemties solidāras saistības un piedalīšanās darījumā kā līgumslēdzējusei kredītiestāde dzīvokļa pirkumam nepieciešamo aizdevuma summu viņai neizdotu. Tādējādi atbildētāja līdzdalību 2003.gada 26.septembra aizdevuma līguma noslēgšanā un solidāras saistības uzņemšanos aizdevēja priekšā ir pamats uzskatīt par tādu darbību, ar kuras palīdzību, ir ticis iegūts nekustams īpašums.

[4.3] Prasītājas apgalvojums par USD 15 000, ko viņa saskaņā ar parādzīmi 2003.gada 30.augustā aizņēmusies no R.T., izlietojumu strīdus nekustamā īpašuma iegādē un tā remontā nav pierādīts.

[4.4] Ņemot vērā prasības pieteikumā norādītos apstākļus, ka no 2001.gada rudens prasītāja nav vedusi ar atbildētāju kopēju saimniecību, par ticamu nav atzīstams prasītājas apgalvojums, ka ar ienākumiem Ls 300 mēnesī un uzturot ģimenē trīs nepilngadīgus bērnus, prasītāja bez laulātā piedalīšanās ģimenes un kopīgās mājsaimniecības izdevumu segšanā, ir spējusi no saviem ienākumiem līdz 2003.gada 7.oktobrim samaksāt strīdus nekustamā īpašuma pārdevējam USD 3700.

[4.5] Nekonstatējot, ka laulības laikā ar atbildētāju nekustamā īpašuma pārdevējam samaksātā pirmā iemaksa USD 3700 ir prasītājas atsevišķā manta, kā arī, pastāvot šaubām par katra laulātā mantas konkrēta apmēra ieguldījumu šīs pirmās iemaksas veikšanā, pieņemams, ka strīdus dzīvoklis Rīgā, [...] ielā 10/8-36 atbilstoši Civillikuma 89.panta otrajai daļai ir prasītājas un atbildētāja laulības laikā iegūta kopīga manta līdzīgās daļās.

[4.6] Par 2003.gada 26.septembrī noslēgtā aizdevuma līguma Nr.88097/01 izpildi prasītāja un atbildētājs atbild solidāri un attiecībā uz solidāru saistību sekām Civillikuma 1686.pants paredz, ka kopparādnieks, kas apmierinājis kreditoru, var prasīt no pārējiem atbilstošu atlīdzību, ja tam nav sevišķu šķēršļu. Konkrētajā gadījumā strīdus nekustamā īpašuma pārdevējam samaksātās lielākās pirkuma maksas daļu veido prasītājas un atbildētāja no kredītiestādes aizņemtie līdzekļi, nevis kāda no viņiem personīgie līdzekļi.

[4.7] Pirmās instances tiesas spriedums daļā par laulības šķiršanu apelācijas kārtībā nav pārsūdzēts un tas stājies likumīgā spēkā.

[5] Kasācijas sūdzībā B.T. lūdz atcelt apelācijas instances tiesas spriedumu un nodot lietu jaunai izskatīšanai, norādot:

[5.1] tiesa nepareizi piemērojusi un iztulkojusi Civillikuma 89.un 91.pantu;

[5.2] tiesa pārkāpusi savas kompetences robežas, jo vērtējusi prasītājas paskaidrojumus par laiku, kad pārtraukta laulāto kopdzīve un kopīgas saimniecības vešana.

Atbildētājs apelācijas kārtībā nav apstrīdējis laulības šķiršanu un pirmās instances tiesas konstatētos pušu kopdzīves pārtraukšanas apstākļus, līdz ar to par pierādītu ir atzīstams fakts, ka prasītāja strīdus īpašumu iegādājusies laikā, kad pušu starpā vairs nepastāvēja laulāto attiecības un kopīga saimniecība, tādējādi Civillikuma 89.pants piemērots nepamatoti;

[5.3] lieciniece R.T. (kuras liecības pieņemtas visā apjomā un nav vērtētas kritiski (tā sūdzībā)) apstiprinājusi parādzīmes esamību un to, ka prasītāja vēl joprojām viņai ir parādā aizdoto naudas summu. Savukārt pierādījums tam, ka šī aizņemtā nauda ir izlietota kā pirmā iemaksa strīdus dzīvokļa iegādei, kas samaksāta uzreiz pēc naudas summas aizņemšanās, ir pirkuma līguma saturs, kurā norādīts, ka pirmā iemaksa par dzīvokli ir USD 3700;

[5.4] prasītāja atbilstoši Civillikuma 91.pantam ar iesniegtajiem dokumentiem ir pierādījusi, ka strīdus dzīvokļa iegādē un remontā izmantoti un izlietoti tikai viņas personīgie naudas līdzekļi, kas saņemti no liecinieces un bankas, savukārt atbildētājs nav iesniedzis nekādus pierādījumus tam, ka viņš piedalījies strīdus dzīvokļa remonta darbos, dzīvokļa iegādē vai veiktu aizdevuma atmaksu;

[5.5] nepamatots ir tiesas secinājums, ka prasītājai bez atbildētāja palīdzības nebūtu iespējams uzturēt ģimeni un kārtot saistības pret banku. Prasītājas maksāspēju apliecina viņai izsniegtie aizdevumi, kurus banka nebūtu izsniegusi, ja pastāvētu šaubas par viņas maksāspēju;

[5.6] prasībā un arī tiesas sēdēs prasītāja paskaidrojusi, ka atbildētāja piedalīšanās aizdevuma līguma noformēšanā bijusi formāla, līdz ar to tiesa nepamatoti secinājusi, ka bez atbildētāja piekrišanas uzņemties solidāras saistības un piedalīšanās darījumā (..) dzīvokļa pirkumam nepieciešamo summu banka prasītājai neaizdotu. Atbildētājs piekritis parakstīt aizdevuma līgumu tikai ar nosacījumu, ka viņš neveiks nekādus maksājumus.

Tādējādi ir pierādīts, ka nekāds ieguldījums no atbildētāja puses dzīvokļa iegādē nav bijis un atbilstoši Civillikuma 1438.pantam formāla piedalīšanās dokumentu noformēšanā nedod atbildētājam tiesības atsaukties uz Civillikuma 89.pantu;

[5.7] tiesa ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 190.panta otrās daļas prasības, jo spriedums balstīts uz pieņēmumiem, kas nav apstiprināti ar pierādījumiem lietā, līdz ar to spriedums taisīts pārkāpjot Civilprocesa likuma 193.panta piekto daļu; Civilprocesa likuma 92.panta noteikumus (pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka lietā nozīmīgu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā), kas novedis pie nepareizas Civilprocesa likuma 93.panta piemērošanas un iztulkošanas daļā par liecinieces liecībām un to saistību ar lietā pierādāmiem apstākļiem; Civilprocesa likuma 97.panta pirmās un otrās daļas noteikumus, jo spriedumā bija jānorāda, kādēļ tiesa vienam pierādījumam dod priekšroku salīdzinājumā ar citu pierādījumu un kāpēc vienus faktus atzīst par pierādītiem, bet citus par nepierādītiem.

[6] Senāta sēdē prasītājas pārstāve kasācijas sūdzību uzturēja, lūdza atcelt apelācijas instances tiesas spriedumu.

Atbildētājs lūdza spriedumu atstāt negrozītu.

VAS „Latvijas Hipotēku un zemes banka” pārstāvis uz sēdi nebija ieradies. Ņemot vērā, ka par lietas izskatīšanu trešajai personai lietā ir paziņots, Senāts, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 468.pantu, nolēma izskatīt lietu bez trešās personas pārstāvja piedalīšanās.

Motīvu daļa

[7] Lietā ir strīds par to, vai dzīvoklis Nr.36 Rīgā, [...] ielā 10/8 ir laulāto kopīgā manta un vai tam, kā to lūgusi prasītāja, ir nosakāms prasītājas atsevišķas mantas statuss.

[8] Šā jautājuma izšķiršanai tiesa pamatoti atsaukusies uz Civillikuma 89.panta otro daļu.

Minētā likuma norma nosaka, ka viss, ko laulības laikā laulātie iegūst kopīgi vai viens no viņiem, bet ar abu laulāto līdzekļiem vai otra laulātā darbības palīdzību, ir abu laulāto kopīga manta; šaubu gadījumā jāpieņem, ka šī manta pieder abiem līdzīgās daļās.

No citētās likuma normas, kā secina Senāts, izriet nepieciešamība, pirmkārt, noskaidrot jautājumu par to, vai strīdā esošais īpašums ir iegūts laulības laikā, t.i. laikā kad puses ir bijušas patiesās laulāto attiecībās un viņiem ir bijusi kopīga saimniecība, otrkārt, noskaidrot, vai manta iegūta par abu laulāto līdzekļiem vai vismaz ar otra laulātā darbības palīdzību.

[9] Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka puses kā laulātie nedzīvo kopā no 2003.gada un, vadoties no šā konstatējuma un pierādījumiem, kas apliecina, ka maksājumus par dzīvokli ir veikusi tikai prasītāja, strīdus dzīvokli atzinusi par viņas atsevišķu mantu.

Atbildētājs tiesas spriedumu ir pārsūdzējis daļā, ar kuru noraidīta viņa pretprasība atzīt dzīvokli par laulāto kopīgo mantu, kā arī daļā par tiesas konstatējumu, ka laulāto kopējās saimniecības vešana pārtraukta 2003.gadā.

Tādējādi kā lietas apstākļiem neatbilstošs atzīstams apelācijas tiesas secinājums sprieduma motīvus daļas sākumā, ka „Nav strīda par to, ka līgums par dzīvokļa Nr.36 Rīgā, [...] ielā 10/8 pirkumu ir ticis noslēgts pušu laulības laikā (...)”.

[10] Kļūdoties robežu noteikšanā, kādā apjomā patiesībā apelācijas instances tiesai lieta bija jāizskata un līdz ar to pieļaujot Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas pārkāpumu, neizšķirts palicis pēc būtības pats galvenais apstāklis, tieši no kura ir atkarīgs tas, vai manta atzīstama par laulāto kopīgo mantu vai tai ir laulātā atsevišķas mantas statuss.

Pieļautais procesuālais pārkāpums, kā atzīst Senāts, varēja novest pie lietas nepareizas izspriešanas un atbilstoši Civilprocesa likuma 452.panta otrajai daļai ir pamats tiesas sprieduma atcelšanai.

Šajā sakarā par kļūdainu Senāts atzīst kasācijas sūdzības argumentu, ka atbildētājs pirmās instances tiesas secinājumus par kopdzīves pārtraukšanas apstākļiem nav apstrīdējis.

[11] Senāts par pamatotu atzīst kasācijas sūdzības argumentu par to, ka, izšķirot strīdu, tiesa ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu (tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā), 193.panta piekto daļu (sprieduma motīvu daļā norāda lietā konstatētos faktus, pierādījumus, uz kuriem pamatoti tiesas secinājumi, un argumentus, ar kuriem noraidīti tie vai citi pierādījumi), kā arī 93.panta pirmās daļas normu par pierādīšanas pienākumu un 97.pantu par pierādījumu novērtēšanu.

Lai gan strīda izšķiršana atkarīga no tā, kāds, lietu izskatot atkārtoti, būs tiesas atzinums par laiku, kad faktiski beigusi pastāvēt pušu laulība un kopdzīve, kas noskaidrojams atbilstoši Civillikuma 71.-73.pantam, Senāts uzskata par nepieciešamu norādīt uz pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem, kas galvenokārt attiecas uz pierādīšanas pienākumu un pierādījumu novērtēšanu.

[12] Par atbildētāja darbību, ar kuras palīdzību iegūts nekustamais īpašums, tiesa atzinusi viņa iesaistīšanos kredīta līguma noslēgšanā, uzņemoties solidāras saistības aizdevēja priekšā.

Prasītāja ir norādījusi, ka šādu nepieciešamību slēgt līgumu abiem laulātajiem noteikuši formāli nosacījumi, taču pie pirmās iemaksas izdarīšanas un turpmākajiem maksājumiem atbildētājs nekādu līdzdalību nav ņēmis.

Ņemot vērā prasītājas pozīciju, ka uz kredīta līguma noslēgšanas un maksājumu izdarīšanas brīdi laulība bija izirusi, ja vien tiesa, izskatot lietu atkārtoti, nononāks pie citāda atzinuma, atbildētājam pat situācijā, ja viņš pierādītu savu līdzekļu ieguldījumu, rastos vien tiesības atprasīt ieguldīto līdzekļu atmaksāšanu, - viņš nevar pretendēt uz īpašumu, kura iegādei viņa naudas līdzekļi izlietoti.

Ja konstatētu, ka uz kredīta līguma noslēgšanas un turpmāko maksājumu izdarīšanas brīdi pušu laulība nebija izirusi un viņiem bija kopīga saimniecība, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai atbildētājam, lai viņš varētu pretendēt uz īpašumu, saskaņā ar Civillikuma 89.panta otro daļu būtu pienākums pierādīt vai nu savu līdzekļu ieguldījumu minēto maksājumu veikšanā, vai veikto darbību raksturu un apjomu, ar kuru palīdzību būtu sekmēta strīdus nekustamā īpašuma iegāde.

Apstrīdot prasītājas spēju veikt maksājumus bankai, izejot no viņas ienākumiem Ls 300 mēnesī, noraidot viņas paskaidrojumus par saņemto aizdevumu USD 15000 no R.T., bez ievēribas atstājot prasītājas paskaidrojumus par līdzekļu ņemšanu no viņai piederošās firmas apgrozījuma un tādējādi atzīstot, ka bez atbildētāja palīdzības nokārtot saistības ar banku nebūtu bijis iespējams, tiesas spriedumā tai pašā laikā nav norādes ne uz vienu pierādījumu, kas apliecinātu paša atbildētāja finansiālo stāvokli, viņa spēju dot naudas līdzekļus prasītājai, kārtību, kādā viņš šos līdzekļus ir nodevis prasītājai un nodoto naudas līdzekļu apmēru. Šajā sakarā par pamatotu atzīstams kasācijas sūdzības arguments, ka tiesas spriedums par atbildētāja līdzdalību dzīvokļa iegādē un maksājumu veikšanā, ir balstīts uz pieņēmumu, kas ir pretrunā likuma prasībai par tiesas sprieduma tiesiskumu un pamatotību (Civilprocesa likuma 189.panta trešā daļa).

Senāts uzskata, ka, balstot savu atzinumu par atbildētāja līdzdalību strīdus dzīvokļa pirkšanā vienīgi uz paša atbildētāja paskaidrojumiem, tiesa ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 104.panta pirmo daļu, kurā noteikts, ka pušu un trešo personu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

[13] Atceļot spriedumu, prasītājai, kura, iesniedzot kasācijas sūdzību, ir iemaksājusi drošības naudu, tā atmaksājama atbilstoši Civilprocesa likuma 458.panta otrajai daļai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 472., 474.panta 2.punktu, Senāts

n o s p r i e d a

Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2009.gada 29.aprīļa spriedumu atcelt un lietu nodot jaunai izskatīšanai tai pašai tiesai.

Atmaksāt B.T. iemaksāto drošības naudu Ls 50.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs	senators	<i>paraksts</i>	V. Jonikāns
	senatore	<i>paraksts</i>	A. Briede
	senatore	<i>paraksts</i>	E. Vernuša